Mizah

Yüksel ki yerin bu yer değildir..
Vali olmak hüner değildir!

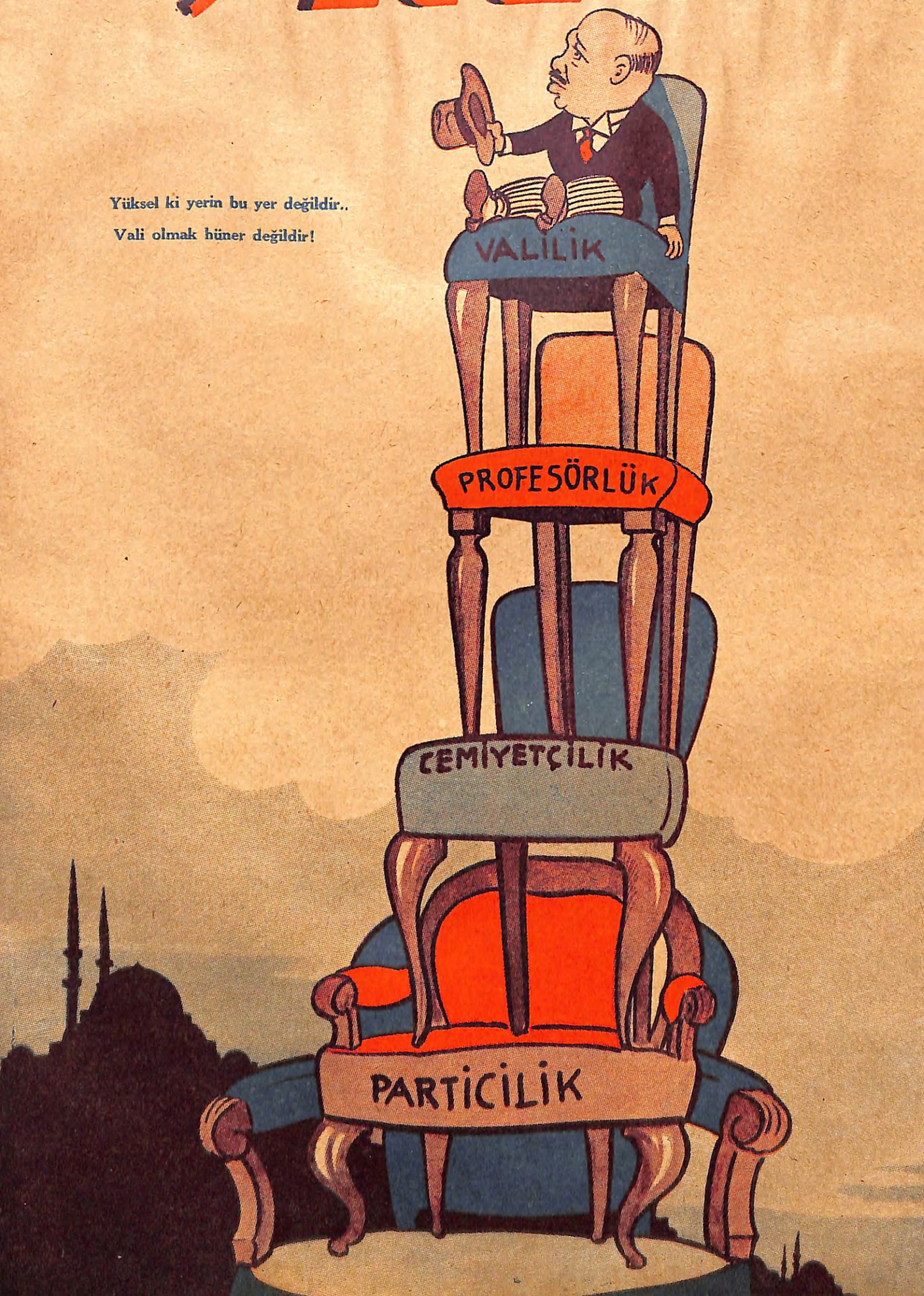

SİPARİŞ

İhtiyar bir kadın otobüse bindi:

— Cerrahpaşa caddesinden geçiyor mu?

Biletçi cevap verdi :

— Geçiyor, valide.

— Pek alâ. Ben 15 numaranın önünde ineceğim.

Bu sefer biletçi sordu:

— Kaçıncı katta?

BETERİN BETERİ

Leylâ ile Neclâ yine münakaşa ediyorlardı .Leylâ:

— Karısı ölmüş bir adamın ikinci karısı olmak istemem doğrusu, diyordu.

Neclâ atıldı:

— İlk karısı olmak daha mı iyi sanki!

KOLAYLIK

Genç âşık sevdiği kadını kaçırmaya gelmişti.

— Bahçe kapısında bekliyorum, dedi. Çabuk gel... Sakın bavulunu almayı unutma...

Kadın onun sırtını okşadı:

— Merak etme, yavrum. Unutmam. Bavulu kocam içeride hazırlamakla meşgul .

ALIŞ - VERİŞ

Yugoslav - Rumen hududunda iki komşu konuşuyordu.

Yugoslav sordu:

— Ruslarla aranız nasıl?

— Gayet iyi. Bizden petrol alıyorlar.

— Peki, ona mukabil ne veriyorlar?

— Ne mi veriyorlar? Rusyaya buğday göndermek müsaadesi.

ANLAYANA

MAŞALLAH, MAŞALLAH !

Marshall yardımı gereğince Türkiyeye traktörler geliyor ya; işte bunlar ziraatçilere kur'a ile dağıtılıyormuş. Hani tayyare piyangosu gibi bir şey, çıkan tebrike şayan demektir.

İllevelâkin bu traktörleri getiren firma, kendilerine kur'a isabet edenlere tebligatta bulunmuş: «Şayet 10 Ekime kadar traktör bedelinin yüzde 37,5 u olan altı bin lirayı veznemize yatırmazsanız, hakkınızdan vazgeçmiş telâkki olunacaksınız».

Hem de traktörlerin gelmesine daha iki ay varmış. Alâkalılar merak ediyorlarmış: «Bu para, niçin önceden isteniyor?» diye

Bunu bilmiyecek ne var? Maksat yardım değil mi? Amerika bize, biz de firmaya yardım ederiz olur, biter!

PROPAGANDA

Yarın, Cumhuriyet ilânının yıldönümü. Ve ilk defadır ki, bayram şerefine balo verilmiyor.

Acaba Halk Partisi, balolardan tasarruf edilecek paralarla bir yevmi gazete mi çıkarmak istiyor? Hem maksat, halkı eğlendirmek değil mi? Balo, bir gece içindir; ya, yevmi gazete? Hiç olmazsa daha sürekli olur!

DUA EDELİM

Eh, gözlerimiz aydın! Bazı belediye reisleri, İç İşleri Bakanlığında toplantı üstüne toplantı yaptılar: Artık ihtikârla mücadele ve hayatı pahalılaştıran âmiller ortadan kaldırılacak.

Şeker mi ucuzlatılacak, ekmek fiyatı mı indirilecek, maden kömürü mü daha makul fiyatla satılacak?

Amma da yaptınız ha! Toplananlar belediye başkanları canım, hükümet erkânı değil ki; bu hususta (ciddi) bir karar alabilsinler!

DEĞİLDİR

İzmitin bir köyünde mantar yiyen altı kişi zehirlenmiş..

Biz, mantardan insan zehirleneceğine katiyen inanamıyoruz. Öyle olsa, senelerdenberi ucuzluk havadislerini yutan bizlerden hangimiz sağ kalırdı?!

EŞKİYALAR

«Cumhuriyet» refikımızın yazdığına göre. Soma ve Akhisar havalisinde bir müddettir dört silâhlı eşkıya türemiş; civar köyler halkı, baskın tehlikesinden korkuyorlarmış.

Bu eşkiyalardan İstanbulda da var ama, henüz «tüccar, esnaf» kılığında. Yalnız halkı, silâhla tehdit ederek değil de tatlı dille soyuyorlar.

Demek oradakiler, işi aleniyete bindirmişler!

ŞAL

Kâbeye giden, hacı olan muharrirlerimiz ayrı ayrı tebşiratta bulunuyorlar: Cumhurbaşkanı İnönü'nün validesi Kâbe örtüsünü istemiş, götürmüşler.

O da etmiştir ya, bizden de teşekkürler. Yalnız, bu talep, şu hakikati ortaya koymuyor mu? Demek Başbakan yardımcısı Nihat Erim'in şalı, Çankaya'da pek makbul ve mergub bir nesne değil!

KÂR

Tasarruf için Cumhuriyet balosu vermiyoruz ya! Şimdi bayram edelim. Devlet daireleri, tabiî belediyeler de hükûmetin bu kararına uygun hareket edecekler, onlar da tasarrufu birinci plâna alacaklar.

Netekim İstanbul Belediyesi, pek büyük bir tasarruf plânı hazırlamış, tam 14 milyon lira biriktirmeğe karar vermiştir.

Sevindiniz değil mi? İllevelâkin bu 14 milyon lirayı kasasında saklamıyacak, «İstanbul Sergisi» dolayısiyle girdiği borcu temizlemeğe uğraşacak!

DENTOSIL

sıhhisi ve en güzelidir.
Diş macunlarının en

Salon

Her türlü hazırlıklarını ikmal etmiştir. 1 Kasım tarihinde çıkacak olan nüshası, Türkiyenin rakipsiz tek mecmuası olduğunu isbat edecektir.

SALON

Sahifelerini arttırmış, memleketin en sevilen, en mümtaz imzalariyle bir zevk ve sanat şaheseri olmak vasfını kazanmıştır.

Bütün bu fedakârlıklara rağmen fiyatı değişmemiştir.

1 Kasım salı tarihini unutmayınız.

SALON'u

Mutlaka görünüz.

Çok Acele
Satılık
Ucuz
Arsa

Üsküdarla Kuzguncuk arasında fevkalâde manzaralı, lebi deryada, içinde yetişmiş meyva ağaçları bulunan geniş bir yalı arsası acele satılıktır. İzahat almak istiyenlerin 20715 numaralı telefona müracaat etmeleri.

Cilt: 7 — Sayı: 173 FİATI 25 KURUŞ 28 Ekim 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Cumhuriyet Bayramında

HOCA merhum evlenmek istemiş. Malûm a, kaç göç devri. Böyle karpuz seçer gibi «beğen beğendiğini al!» günleri nerede?

Eş, dost kapı kapı dolaşmışlar, bir gün:

— Bir münasibini bulduk.

diye, müjdeyi basmışlar. İmam, nikâh, filân... Hoca gerdeğe girmiş ki; bre meded! Hatun yenilir yutulur cinsinden değil. Kaknem mi, kaknem!

Sabah olmuş; refika hanım, Hoca Nasrettine sormuş:

— Efendi, akrabalardan kime görüneyim, kime görünmiyeyim?

Hoca, başını bile kaşıyarak düşünceye varmadan cevabı baştırmış:

— Vallahi, bana görünme de gönlün kimi isterse ona görün!

Cumhuriyet inkılâbının 25 inci yılını ikmal ettik. Bütün millet, içten gelen bir sevinçle bu büyük bayramı kutluyoruz. Halk iradesinin yurda hâkim oluşu az şey mi?

Fakat şu 26 ncı yılın eşiğinde bile dar görüşlü bazı kimselere tesadüf etmiyor değiliz. Meselâ bunlardan bazıları, muhalefete, merhum Hoca Nasrettin gibi nerdeyse bağıracaklar:

—Bana görünme de, kime görünürsen görün!

Bazı muhalifler için de iktidar, Hocanın refikası kadar iltifata şayandır!

Halbuki; Cumhuriyet ve demokrasiyi hakikaten benimsemiş olanlar pek iyi bilirler ki; ister iktidar, ister muhalefet olsun herkes yurt hizmetindedir.

Maamafih şunu bilmeli ki: Bu yurdun bekası, ilerlemesi için Cumhuriyet ve demokrasiye gönülden bağlanmış olanlar ekseriyettedir. İster muvafakat, ister muhalefet safında olsun, bu vatan çocukları bir gün aralarındaki kara çalıları sökecek, el ele parlak istikballerine doğru koşacak, bu fasık-ı mahrumlara

İSTANBUL SERGİSİ KAPANIRKEN...

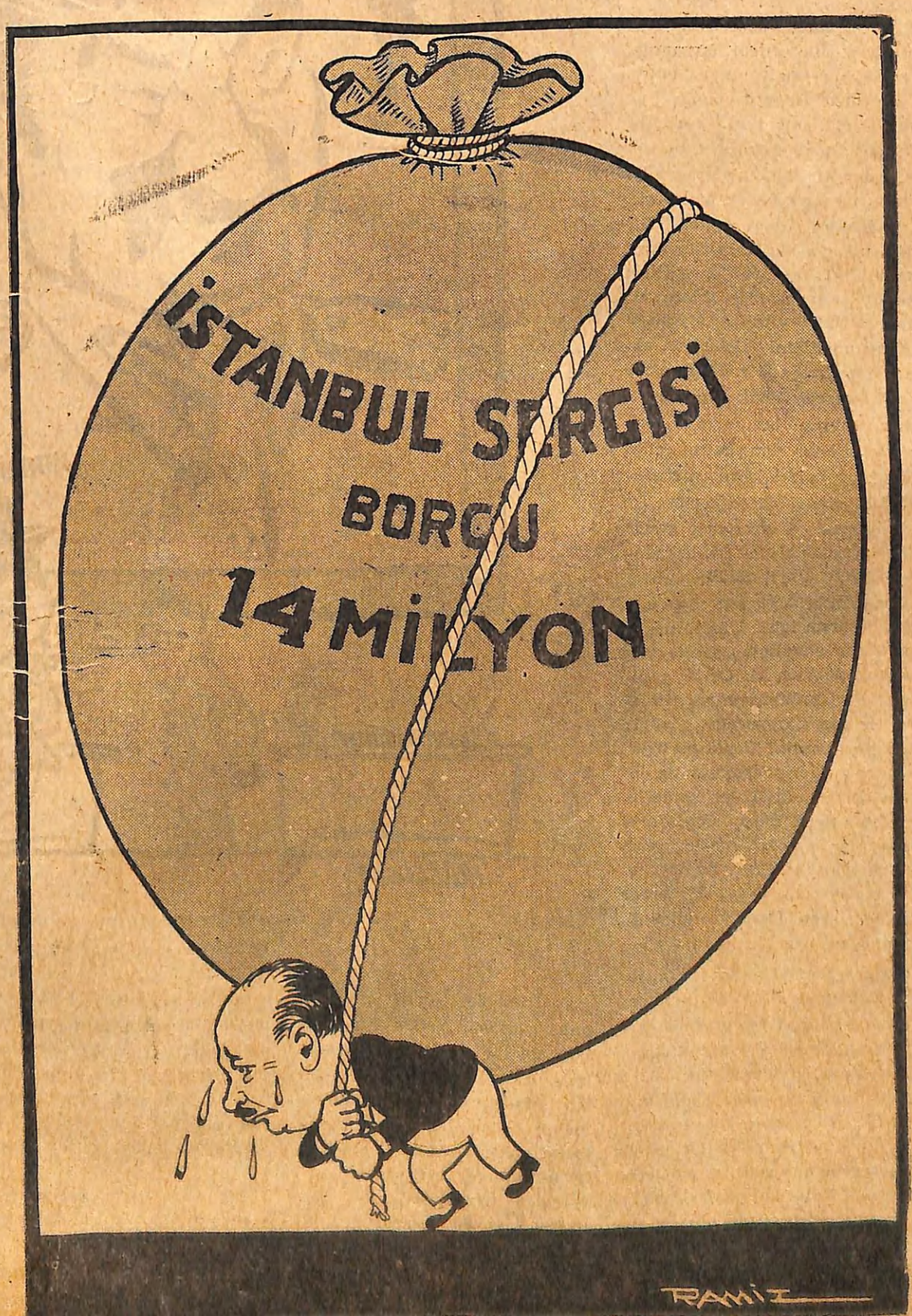

Zurnada peşrev:

Bizim Sistem!

Ertuğrul Şevket

— Bak, gördün mü? dedim. Koca İngiliz devleti, millî selâmet için bir tasarruf programı hazırlamış. Muhakkak ki; bunu dikkatle titizlikle, kıl kadar şaşmadan tatbik edecek ve bugün düştüğü müşkül vaziyetten kurtulacak...

Benzinin üzerine kibrit atılmış gibi birdenbire parladı:

— Siz zaten böylesiniz, diye köpürdü. Bir ecnebi hayranlığı, bir yabancı meftunluğu bütün iliklerinize işlemiş. Onlar, ne yapsa mükemmel, alâ, rânâ. Üzerlerine toz kondurmaz, burunlarından kıl almağa kalkan elleri evvelâ siz kırar, koparırsınız. Varsa onlar, yoksa onlar.. Bir defa olsun elinizi vicdanınıza koyarak düşünmek istemez; kendinize mensup insanların aldığı, tatbik ettiği kararların mükemmelliğini hissetmez, aklınıza getirmezsiniz. Hep o, hep ayni nakarat: «Bak İngilizler... Bak Amerikalılar...» Lâf. Biz, bu kararların daniskasını senelerce evvel aldık, senelerdir muvaffakıyetle tabik ediyoruz.

Gözlerim, hayretten o kadar fazla açılmış olacak ki; arkadaşım, alaylı alaylı güldü:

—Şaştın, değil mi? diye sordu. Şaşarsın tabiî. Çünkü memleketinin ahvaliyle yüzde yüz alâkalı değilsin ki.. Orada yapılan işleri mühimsemiyor, onlara bir çocuk oyuncağı gözüyle bakıyor, hepsini küçük görüyor, omuz silkiyor geçiyorsun da ondan! Püff.. «İngilizler kemerlerini bir delik daha sıkmışlar»mış.. Ayol, biz kemerlerimizin deliklerini iki, üç, hattâ dört tane geriye alışımızın üzerinden seneler geçti. Nerdeyse yıldönümünü kutlayacağız!

Hayretim büsbütün artmıştı; ne demek istediğini bir türlü anlıyamıyor, kafamı beyhude yere yoruyor, yüzüne afal afal bakıyordum. O, devam etti:

— İngilizler, paralarının kıymetini ne zaman düşürdüler? Daha, dün. Halbuki; biz, uzağı daha evvelden görmüş, senelerce evvel 7 Eylûl kararlariyle bu işi yapmış, yüzümüzün akiyle ortaya çıkmıştık ama, sizin gibi kuş beyinli kimselere yaranamamış, dilinizden kurtulamamıştık.

Güldü; kahkahalarla güldü:

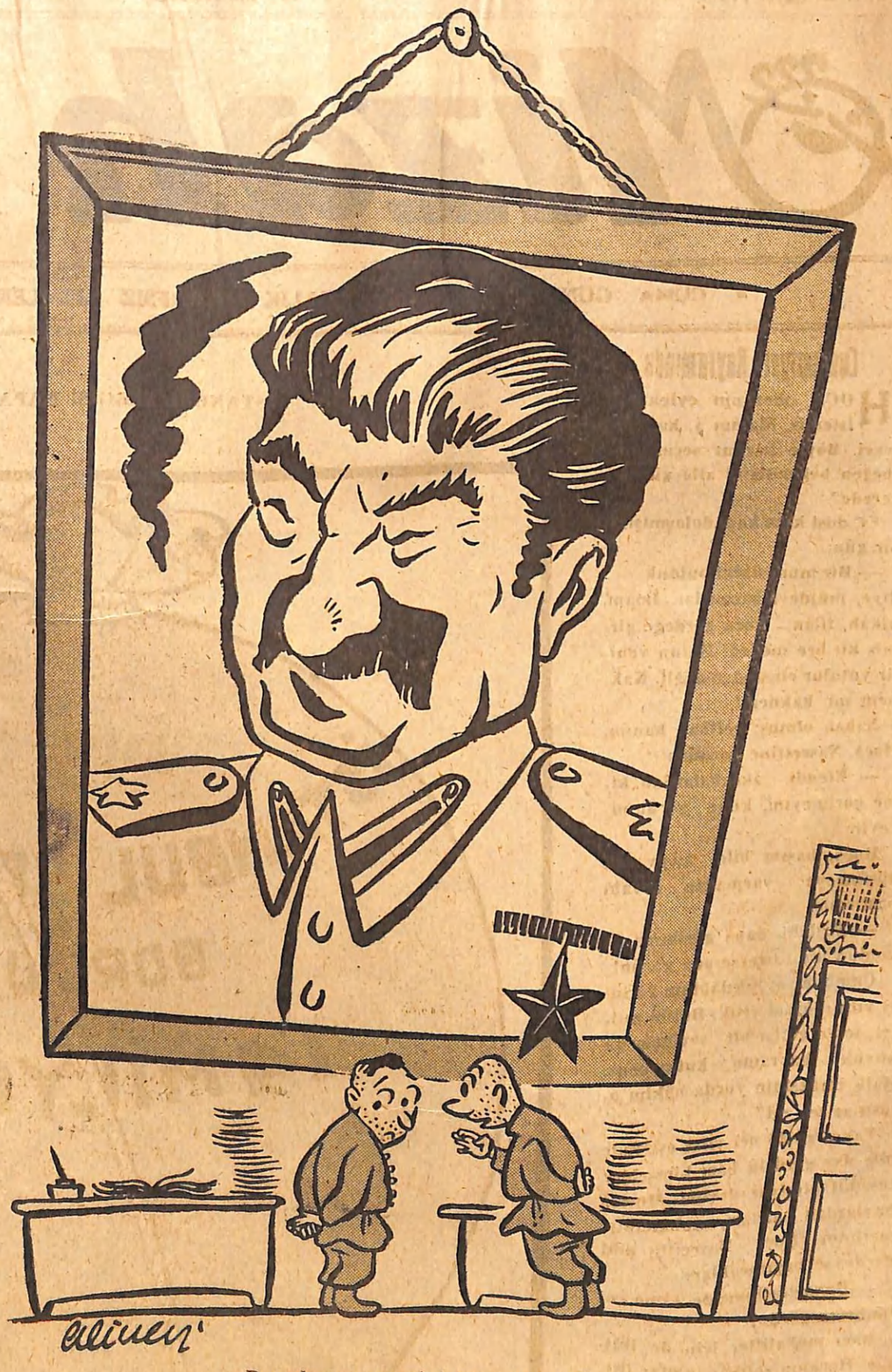

— *Bu adamın resmini neye astınız?*
— *Ne yapalım, kendisini ele geçiremedik!*

— İngilizler, daha az yeyip, daha az içeceklermiş. Bu «mükemmel bir tasarruf sistemi» imiş. Hah, hah, hay! Güleyim bari. Madem bu sistem mükemmeldi; neden daha düne kadar bizim hakkımızda söylenmedik lâf bırakmıyor, bizi yerden yere çalmağa uğraşıyordunuz? Konuşsana, cevap versene!

Âdeta dilim tutulmuştu. O, bir sokak tahibi talâkatiyle sözlerine devam ediyordu:

— Yağın kilosu sekiz liraya çıkan, et üç liraya satılan, ekmeğe kırk kuruş nark konan bir memlekette İngilizlerden daha çok yenildiğini kim iddia edebilir? Kilosu yedi buçuk liraya rakı alıp bol bol içebiliyor, İngilizlerden fazla sarhoş olabiliyor musun ?

Bir lâhza sustu, gözlerini kıpıştıra kıpıştıra düşündü, tekrar konuşmaya başladı:

— Neymiş? Yeni tasarruf programları gereğince İngilizler, yeni okullar, yeni hastaneler, yeni yollar yapmıyacaklarmış. Sorarım sana: Biz yapıyor muyuz? Senelerdenberi böyle bir işe el uzattığımız var mı? Meclis binası, Anıt-Kabir inşaatı neden bitmedi? İhmalden mi, alâkasızlıktan mı? Hayırrr! Bütün bunlar, bir tasarruf zihniyetiyle hareket edişimizdendir. Biz, her meselede, her işte İngilizlere takaddüm ettik ama, neylersin, takdir, teşvik görmedik. Emeklerimiz heba oldu, güme gitti!

Bugün ne ki yine bayramlık lâflar asılmış?!

— Borç kocamın gırtlağına çıktı..
— Aldırma, kocan o kadar uzun boylu değil!

Tek keramet

Kasr-ı İkbal

Hâne-i ikbâle konmuşlar mı bilmem bâ sened
Yoksa etmişler mi istiskaale rağmen yaz'ı yed
Girmenin imkânı yok bir noktasından dâhile
Seddi Çinden sonra dünyâ görmemiştir böyle sed
Şehnişininden bakar görmeksizin sâkinleri
Sanki insandan kaçan şehzâdelerdir ced beced
Yan gelirler mâl-i kaarûn üzre bâ kayd-ı hayât
Seyrederken coşmamak kaabil mi Allah-us-samed
Sanki evlâdiyelik meşrûtadır meskenleri
Can verirken gösterir mahdûmu herkes nâmzed
İhtiyâr olmak ne mâni' terk-i ikbâl etmeğe
Oynamazlar yerlerinden kalsalar hattâ cesed
Menfaattan mâadâ bir nesne etmezler kabûl
Yükletirsen başka bir hizmet ederler hepsi red
Yirmi beş yıl var ki sâbit kaldılar ikbâlde
Yirmi beş yıl var ki aslaa görmedik bir cezr ü med
Son ümîdim bir seçim kaanûnu kalmıştır Ozan .
Son ümîdimden şifâ gelmezse Allahım meded.

AKILLI OZAN

İş kıtlığında ağaçlar budanıyor!

— *Erkek dediğin açıkgöz olmalı...*
— *Halbuki gözünü yumanları kadınlar daha çok seviyorlar !*

Eski Vali Yeni Vali

Sefir oldu, olmadı, tekzip, mekzip derken, vali Lûtfi Kırdar bir kuş misali «pırr!» dedi pırladı, uçtu, gitti.

«Giden ağam, gelen paşam!» derler ama, İstanbulluların bu işte pek de kaybı olmasa gerek. Çünkü, eski vali de doktordu, yenisi de doktor. Üstelik sonuncusunun «vali ve doktor»luğundan evvel gelen iki ünvanı daha var: Ordinaryüs profesör.

Evvelki göz mütehassısıydı; İstanbulluların gözüne güzel gözüken işler yaptı: Merdivenler kurdu, yeşil sahalar açtı, stadyomlar, sergi binaları vücude getirdi. İstanbulu elinden geldiği kadar şirinleştirmeğe, şirin göstermeğe çalıştı.

Vakıa «gecekondular» da onun eserleri arasındadır ama, ne yapalım, o kadar kusur kadı kızında da bulunurmuş!

Yeni valimiz, anlı şanlı bir sinir hekimidir; cümlemizin heyheyler getirmek üzere olduğumuz bir zamanda bizi idare etmesi, doğrusu takdire şayandır. Belki o da, kendi mesleğince bir tertip bulur, gergin sinirlerimizi yatıştırır.

Yalnız, şu meşhur «yeşilay»cılığıyla valiliği acaba nasıl telif edecek? Malûm a, İstanbul, yerli yabancı mühim kimselerin uğrağı olan bir şehirdir; bu bakımdan, ona «yol geçen hanı» da denilebilir! E, bu zevat geldiği zaman onları, yalnız karşılamak ve uğurlamakla iş bitmez ki... ziyafetler, kokteyl partiler vermek; resmi kabuller, balolar tertip etmek de lâzım. Bütün bunların temeli içkiye dayanır. Ne yapacak şimdi ?

Sen senelerce alkolün aleyhinde bulun, cemiyetler kur, mecmualar, dergiler çıkar sonra misafirlerine kendi elinle içki sun; onlarla düş kalk, haşır neşir ol, şereflerine kadeh kaldır! Doğrusu çok müşkül bir iş.

İster misiniz? Ordinaryüs Profesör Vali Fahrettin Kerim Gökay, eski mesleğine sadık kalsın da, meselâ «kokteyl» yerine «ayran parti» vermeğe kalksın!»

Resmi kabullerin üzerine bir sünger çeksin de, onun yerine meselâ «helva sohbetleri» ikame etsin!

Eskiden bu mevsimde balo mu veriliyordu? Gelsin «tandır başı» safaları! Lâpa lâpa kar yağarken siz şampanya mı bekliyorsunuz? Aaaa! Garsonlar, davetlilerin arasında tepsiler gezdiriyorlar, içlerinde üzeri tarçınlı boza bardakları var. Siz uzanırken fısıldıyorlar:

— Leblebi de emreder misiniz?

Sanki fena mı olur?

KAPI KULU

BİR DERNEK

Bir mecmuacılar cemiyeti kurulmuş.. Kim bunlar? Mecmuacılık yüzünden büyük şöhret yapmış, isimleri bütün Türkiyece malûm olmuş kimseler mi?

İsimleri okuduk, okuduk da şaştık. Hani gazetelerde bazan gözlerinize bir ilân ilişir: «Meşhur tatlıcı Bayram.» Kim bu Bayram ki, meşhur olduğunu bilelim!

Her halde bu cinsten mecmuacı bu cemiyeti kuranlar!

TEHLİKE

Bir baba, evlenmek üzere olan oğluna nasihat ediyordu:

— Evlilik hayatı işbirliği esasına dayanır, oğlum. Unutma: Karın sinemaya gitmek isterse sen deberaber git, yürüyüşe çıkmak isterse sen de beraber çık... Düğüne gitmek isterse sen de git...

Delikanlı endişeyle sordu:

— Ya tahta silmek, yemek pişirmek, çamaşır yıkamak isterse?..

Babası onu teselli etti:

— Merak etme, oğlum. Zamane kızlarında öyle bir tehlike asla mevcut değildir!

— *Tam bir yaz, ne üstte ne başta kara topraklarda süründüm..*
— *Vah vah, bir felâket mi geçirdiniz?*
— *Hayır, her gün plâja gittim!*

MİZAH

Pek yakında akla gelmez değişikliklerle ve zengin bir şekilde sevgili okurlarına sunulacaktır.

GELECEK SAYIMIZDA

Yapılacak bu harikulâdelikler hakkında çok geniş tafsilât vereceğiz.

MİZAH

Sevgili okurlarından gördüğü rağbete bir mukabele olmak üzere bu emsalsiz fedakârlıklara katlanacaktır.

TAFSİLÂT BEKLEYİNİZ !

— *Saatim ikide bir duruyor!*
— *Darısı çenenin başına !*

NASIL KAÇMASIN!

Edirne Valisi Fazlı Güleç, astronomi meraklısı bir arkadaşiyle konuşuyordu. Arkadaşı yeni bir keşfinden bahsediyor ve hayretle anlatıyordu:

— Büyük bir yıldız, saniyede 2000 kilometre süratle dünyamızdan uzaklaşıyor. Düşünün: bu ne sürattir!

Fazlı Güleç, gülümsedi:

— Bunda şaşılacak bir şey yok ki, dedi. Dünyamızın halini görmüş olacak!

BEDAVACI

Meyhanenin bir köşesinde, başını ellerinin arasına almış ağlayan birini görünce sordu:

— Nesi var bu zavallının ?

— Memleket hasreti çekiyormuş.

— Sade o mu be birader! O hasret hepimizde var. Bak biz ağlıyor muyuz?

— Evet ama, onun babası memlekette meyhaneciymiş.

SAKALI ELE...

Nurettin Artamla Ömer Rıza Doğrul göğsüne kadar varan sakaliyle meşhur bir arkadaşlarından söz açmışlardı. Ömer Rıza Doğrul sordu:

— Üstad niçin sakalını kesmez?

Nurettin Artam cevap verdi:

— İnattan.

Ömer Rıza hayret etti:

— O kadar inatçı mı?

Nurettin Artam izah etti:

— Hayır, karısı inatçı. Kocasının kravatlarını kendisi seçmekte ısrar eder.

■

UCUNDAN

Şehrin yabancısı olduğu halinden belliydi. Bayram günü otobüse binmiş, sergiye gidiyordu. Taksim durağına gelince ayağa kalktı ve tesadüfen yanına düşmüş olan Cihat Baban'a sordu:

— Arabanın hangi ucundan ineceğim?

Cihat Baban cevap verdi:

— Hangi ucundan isersen inebilirsin. İkisi de duruyor!

BİRİNCİ!

Çocuk bir taşın üzerine oturmuş, hüngür hüngür ağlıyordu.

Geçenlerden biri sordu:

— Niye ağlıyorsun, yavrum?

Dertli çocuk anlattı:

— Pencereden bakıyorduk. Kim daha fazla sarkacak diye yarışa giriştik... O kazandı!

EĞLENCE

Kocasının kumarbazlığından bahsediyordu. Arkadaşı onu teselliye çalıştı:

— Eğlence için oynuyorsa zararı yok, kardeş. Yok, para için oynuyorsa...

Kadın, başını arkaya doğru kaldırarak:

— Hayır, dedi, zannetmem. Para için oynasaydı şimdiye kadar çoktan vazgeçerdi, çünkü bir kere olsun kazanmadığı muhakkak.

— *Dünyamızın ilk kadını, elinde elmayla temsil edilir..*
— *Ne tuhaf, şimdiki kadınlar da elindeki armutlarla temsil ediliyor !*

Hikâye

Manevra

Yazan: Vir gül

Kış geceleri ne yapılır? Vakit geçirmek için çan-çan edilir. Fakat, biliyor musunuz, bu dünyada konuşulacak insan da az. Onun için, yeni ahbaplar edinmek lâzım.

Bizim apartmanın dördüncü katında bir yağ tüccarı oturur. İki senedenberi ayni evde kiracıyız, birbirimize gelip gitmedik. Yağ tüccarı bu, kalkıp da onlar bize inecek değiller ya; pek tabii olarak biz onlara çıktık.

Hoş sohbet bir adam. Oradan, buradan lâf açtı. Bizim hanımla onun hanımefendisi elbiseden, kumaştan bahsederlerken biz de ticaretten, siyasetten dem vurduk.

Bir aralık Rüstem Bey karısına seslendi:

— «Açsana şu radyoyu, hanım. Opera bitmiştir gayrı. Fasıl heyetini dinliyelim.»

Radyo açıldı. Açıldı ama, fasıl heyeti değil, bir fısıl heyetidir başladı: Radyo âdeta ıkınıyor ıkınıyor, fakat ağzından kısık kısık bir hırıltıdan başka bir şey çıkmıyordu. Şöyle bir göz attım. Şeklinden, şemailinden pek köhne bir şey olduğu belliydi.

Belki hediye yağ verir düşüncesiyle Rüstem Beye hülûs çakmak istedim:

— «Radyonuz ne güzel!» dedim. «Kaç modeli?»

O, lâkırdımın ilk kısmına cevap verdi:

— «Güzeldir,» dedi ve acı acı gülümsedi: «Bunun bir hikâyesi vardır, anlatayım size:

? ? ?

Allah kimin varsa bağışlasın, bizim bir kerime var. O zamanlar, yani bundan yirmi beş sene kadar evvel, gelinlik çağına gelmişti. Eh, bir babanın vazifesi nedir? Çocuklarını büyütüp evermek, cemiyetlerini, sonra da mürüvvetlerini görmek.

Bizim hemşerilerden Hamzanın da bir oğlu vardı. Boyu bosu, soyu sopu bakımından bizim kızın tam dengi. Eh, bir babanın vazifesi nedir? Ayni zamanda kızına iyi bir koca bulmak, değil mi ya?

Memleketteyken Hamzalarla iyi konuşurduk. Onlar bize gelirler, biz onlara giderdik. Biz buraya geldikten sonra onlar orada kalmışlar, fakat Hurşidi Darülfünuna yollamışlardı. Oğlan Tarlabaşında mı, Hamalbaşında mı, Tepebaşında mı ne, her neredeyse, bir pansiyonda yatıp kalkıyordu. Ara sıra da bizim eve gelirdi.

O zamanlar: «Sen bizim oğlumuz sayılırsın, Hurşit. Sık sık gel. Hattâ geceleri de bizde kal.» derdim.

Bizim kızın da kulağını büktük ve Hurşidi eve ısındırmak vazifesini verdik.

Oğlan bir müddet yola geldi. Cumarteşi, pazar bizde kalıyordu. Beraber sinemaya, tiyatroya, operete falan gidiyorduk. Fakat çok geçmedi, Hurşidin bize daha seyrek gelmeye başladığını farkettim. Günlerse görünmüyor, hele cumartesi, pazarlar hiç görünmüyordu.

Oğlanın bu hali hoşuma gitmiyordu. Hemşeri oğlu bu: Böyle yabancı bir memlekette başı boş bırakmaya gelmezdi. Alâkadar olmak lâzımdı. Bugüne bugün ben de bir babası sayılırdım.

Bir gün geldiğimde karşıma aldım, ağzını aramaya başladım.

— «Boş vakitlerini nasıl geçiriyorsun, Hurşit?» diye sordum.

— «Okumakla», dedi.

— «Ya? Demek o kadar çalışıyorsun?»

— «Hayır. Ne münasebet! Yalnız boş zamanlarımda okuyorum. Diğer zamanlarım hep eğlenceyle dolu.»

Güzel cevap değil mi?

— «Peki, nasıl eğleniyorsun? Nerelere gidiyorsun?» diye sordum.

— «Hiç bir yere gitmiyorum,» dedi. «Bizim evde eğleniyoruz.»

— «Meselâ neyle?»

— «Ev sahibi kadının radyosu var, Güzel tangolar, çarlistonlar çalıyor...»

Mesele yavaş yavaş ciddileşmeye başlamıştı.

— «Ev sahibi kadın genç mi?» diye sordum.

— «Değil ama,» dedi. «Kızı genç ve güzel.»

İçimden bir «eyvah!» koptu. Bizim Hurşit elden gidiyordu! Derhal bir manevra çevirmek istedim:

— «Radyo dedin de aklıma geldi,» dedim. «Biz de artık radyo almaya karar verdik. Hem de altı lâmbalısından!»

Hurşit üzerinde beklediğim tesiri hasıl etmiştim.

— «Ne iyi!» dedi. «Hem de altı lâmbalı ha! Bizimki üç lâmbalı...»

Ondaki bu heyecanı görünce ben de içimden: «Ne iyi!» dedim ve oğlana cevap verdim:

— «Evet, altı lâmbalı. Dünyanın bütün istasyonlarını alacak. Sabahtan akşama, akşamdan sabaha kadar tango, çarliston, vals ne istersen hepsini çalacak...»

İçimden bir ses de: «Hurşit de bizim evde kalacak!» diyordu.

Ertesi gün gittim, o zamanın en son sistem radyosu olan şu makineyi aldım geldim...»

Burada, Rüstem Beyin başiyle gösterdiği radyoya doğru baktım. Zavallı emektar radyonun o zamandanberi bir hayli iş gördüğü, fakat bir türlü tamir görmediği sesinden belliydi. Âdeta: «Ben buradayım» diye mevcudiyetinden haber vermek istiyormuş gibi kısık sesle inildeyip duruyordu.

Hikâyenin sonunu öğrenmek istiyordum.

— «Peki ama, Hurşit Beyle müşerref olamadık,» dedim.

Rüstem Bey, kederli kederli başını sallıyarak: «Maalesef,» dedi. «Oğlanı bize damat yapamadık. Çünkü, bu radyo eve geldikten sonra hemen hemen her akşam, cumartesi, pazar ise her saat bizde kalıyordu. Fakat bir gün birdenbire ortadan kayboldu. En nihayet iki hafta sonra evlendi: Ev sahibesinin kızını almış.»

Şaşırmıştım:

— «Peki,» dedim. «Sizin bu radyo...»

Rüstem Bey sözümü tamamladı:

— «... para etmedi. Çünkü öteki kadın daha üstün çıkmış: gramofonlu radyo almış!»

— *Yeni vali bizim İstanbul tarafını imar edecekmiş, sence imara nereden başlamalı?*
— *Midelerden!*

Çömezin Röportajları:

173

İstanbul Valisi İle Mülâkat...

Çizen : RAMİZ

Çömez — Sizin de projeleriniz var mı?

Belediye başkanı — Evet, ben de Meclise giden bir yol yapmak niyetindeyim!

Çömez — Valilikte nasıl muvaffak olacaksınız?

Vali — Sinirlenmemekle ve sinirlileri müşahedem altında tutmakla!

Çömez — Yeşil aya niçin bu kadar sarıldınız ?

Yeşilaycı — Yeşil murattır, kimini yeşil saha, kimini de yeşil ay muradına kavuşturur!

Çömez — Üniversitedeki talebeleriniz şimdi ne yapacaklar?

Profesör — Benim gibi siyaset!

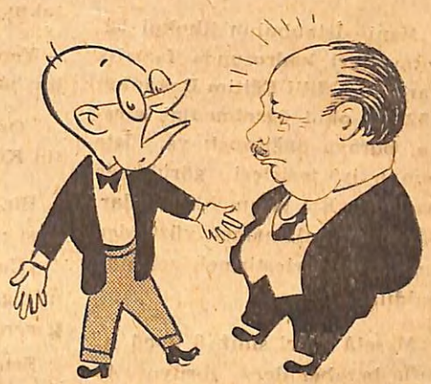

Çömez — Partiler arasındaki münasebetleri nasıl idare edeceksiniz?

Güllâbici — Merak etme, güllâbicilik benim sanatımdır!

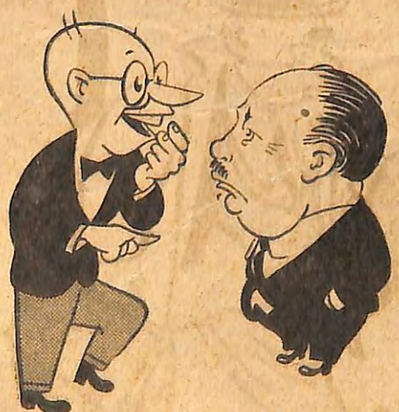

Çömez — Particilikte de doktorluk gibi nasıl muvaffak oluyorsunuz?

Partici — Nabza göre şerbet vermekle!

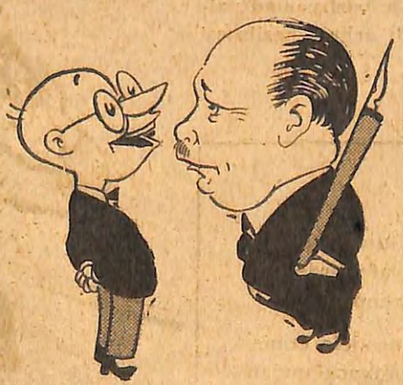

Çömez — Bundan sonra kaleminizi nasıl kullanacaksınız?

Muharrir — Evrak imzalamakla!

Çömez — Bıraktığınız hastalar üzülmüşlerdir..

Doktor — Merak etmesinler, sonunda onlara döneceğim!

Süz.. Geç!

ÇELEBİ BÖYLE OLUR..

«Duyduk, duymadık!» demeyiniz; C. H. Partisi hükûmetleri, 1950 yılı seçimini mutlak suretle kazanmağa azmetmiş ve bu hususta faaliyete geçmiştir.

Haebriniz yok mu? Ulaştırma Bakanlığı, Demiryolları idaresinin gar masraflarını karşılamak maksadiyle tren ücretlerine yeniden zam yaptı!

○

YERİNDE İCRAAT

Hani İstanbulun ilkokul öğretmenleri kadrosunda fazlalık vardı da, Millî Eğitim Bakanlığı 152 ilk okul öğretmenini şuraya, buraya dağıtmıştı ya. İşte bunun iyi tesirleri görülmeğe başladı: Bir takım ilk okullar, öğretmen bulamamak yüzünden sınıflarını birleştirmek zorunda kaldılar.

Meselâ 2 nci sınıf, 3 üncü sınıfla beraber ders görüyor; 40 kişilik dershaneler, seksene çıkmış bulunuyor.

Bu netice karşısında pek sevimli Millî Eğitim Bakanımızın koltukları kabarabilir:

— Fena mı? Tasarruf yapıyoruz: İki öğretmen yerine bir, iki sınıf yerine bir, iki soba yerine yine bir tane kullanıyoruz.

Diyebilir. Haklıdır, haklıdır ama, ister misiniz gelecek ders yılında da, kadro fazla diye çocuklarımızı çil yavrusu gibi dağıtmaya, Anadoluya filân göndermeye kalksınlar?!

DUA BİZDEN

Tarlabaşında bir kahvede oyun oynayan iki sabıkalı münakaşaya başlamışlar, al takke ver külâh derlerken bıçaklarını çekmişler, birbirlerini yaralamışlar.

Oh, oh! İşler yoluna giriyor demektir. Sabıkalıların birbirlerini temizlemesi, «tarama ekipleri»nden daha müessir bir faaliyet olsa gerektir!

○

YANLIŞLARI VAR

Gazeteleri bilmem dikkatle takip ediyor musunuz?

Yeni vesevimli valimiz için bir haber:

«Ordinaryüs Profesör Fahrettin Kerim Gökay işe başladı.»

Bir kaç sütun altında bir başkası :

«Cumartesi günü yeni valimiz gazetecilere bir çay ziyafeti verdi.»

Ertesi günü:

«Gazeteciler yeni valiye bir ziyafet verdi.»

Bir gün sonra:

«Eski vali geldi; yeni vali onun şerefine bir ziyafet verdi.»

Ertesi günü:

«Eski vali, yeni valinin şerefine...»

Daha, daha ertesi günü:

«Gazeteciler, her ikisine birden...»

İşin aslını ararsanız, yeni valimiz, henüz işe başlıyamadı; ziyafetlerin ardı arkası kesilmesini bekliyor!

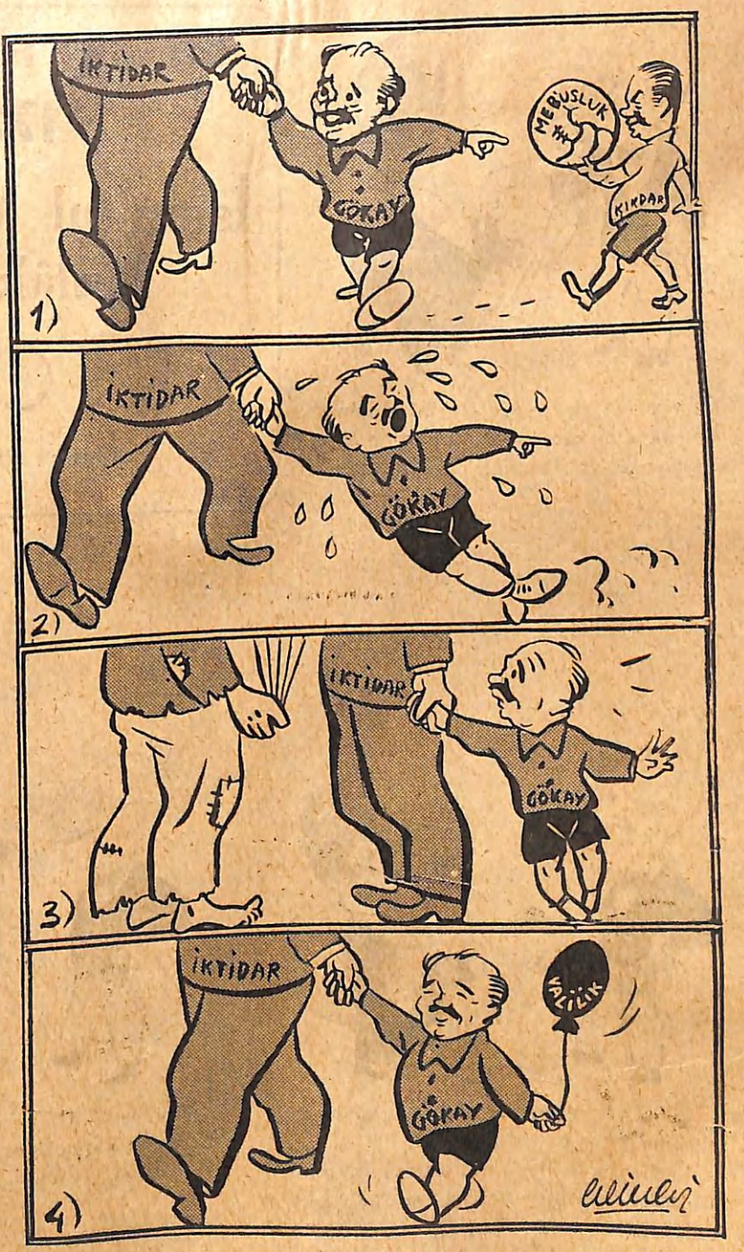

Çocuk memnun!

— Oğlum, Tıbbiyeye gir, oradan çıkınca hastaya bakan, idareye bakan, şehirlere bakan, hülâsa Bakan olursun!

Bilûmum ayyaşlara:

Eski «Yeşilay» başkanı yeni İstanbul Valisi Ordinaryüs Profesör Fahrettin Kerim Gökay'ın ziyafetlerde misafirlerine içki ikram etmekte olduğunu öğrendim.

Benim ve benim gibilerle bunca yıl mücadele etmiş, makale yazmış bir zatla ayni safta bulunamıyacağımdan içkiye tövbe ettiğimi ve «Yeşilay»a âza kaydedildiğimi alenen bildiririm!

Neyzen Tevfik

FIKRALAR

CEHENNEME !

Devrin zebanileri kızıl faşistlerin hunharlığından bahsediyordu.

Bir aralık içlerinden biri şöyle dedi:

— Komünist idaresi tam mânâsiyle cehenneme lâyık bir idare. Kızıl şefler, bu idareyi orada tatbik edebilirler .

Arkadaşı atıldı:

— Edemezler, dedi. Çünkü cehennemde bu idare çoktan kurulmuştur ve bütün hararetiyle faaliyet halindedir.

DERT

Doksanına yaklaşmış bir pîrdir. Bayramda kendisini ziyarete giden bir gazeteci arkadaşımız üstada, yaşlılığın ihtisaslarını soruyordu.

Üstad içini çekerek:

— Halimden memnunum, dedi. Hiç bir üzüntüm yok. Fakat torunlarımın yaşlandığını gördükçe öyle müteessir oluyorum ki! İşte, ihtiyarlığın bir bu derdi var.

GİDEN GELMEZ

İki arkadaş, Karacaahmed'in yanından geçiyorlardı. Biri merak etmiş gibi sordu:

— Mezarlıkların etrafına niçin parmaklık çevirirler, bir türlü aklım ermez.

— Sence lüzum yok mu?

— Yok ya. İçeridekiler çıkamazlar, dışarıdakiler de giremezler .

AŞK LÛGATİ

Âdem'le Havva: Aşkın birinci tab'ı.

Kadın: Havvanın milyarlarca nüsha basılan kopyası.

Erkek: Sessiz film.

Sevme: Karşılıksız «çek»

Sevişme: Karşılıklı çek (çekmek mastarından.)

Ayrılık: Kuru gürültü.

Kavuşma: Bol sulu ciğer sarması.

İlânı aşk: Dam üstünde saksağan.

İhanet: Vur beline kazmaylan!

TAVSİYE

Fahrettin Kerimin İstanbula vali olması üzerine akşamcıları, bir telâş almıştı. Meyhanelerin kapatılması ihtimalini düşünerek hepsi kafayı çekmeye koştular.

Meyhaneler de müşterilerine artık iyi muamele etmeye karar vermişlerdi. Bu arada Balıkpazarındaki meyhanelerden birine şöyle bir levha konuldu:

«Sayın müşterilerimizin oda dönmekteyken ayağa kalkmamaları rica olunur.»

DOĞRU HESAP

Maarif müfettişi, mekteplerin açılışı münasebetiyle, liselerden birini geziyordu.

Müdüre sordu:

— Kaç talebeniz var?

Müdür cevap verdi:

— Bu seneki imtihanların neticesine bakılırsa yüzde ikiyi geçmez, efendim!

EMİR KULU

Hâkim hayretle sordu:

— Ayni dükkâna arka arkaya üç gece girmişsiniz. Sebep?

Suçlu boynunu büktü:

— Ne yaparsınız, reis bey. Çaldığım elbiseleri karım bir türlü beğenmiyordu .

BALAYI

Mişon yeni evlenmişti.

Salamon sordu:

— Balayına nereye gidiyorsunuz?

— Tel-Aviv'e ama, yalnız ben gidiyorum, Rebeka gitmiyor.

— Neden?

— Orasını daha evvel görmüş de ondan. Boşuna masraf olmasın, dedik.

GAZETE İSMİ

— Yeni bir gazete çıkıyormuş. İsmini «Güneş» koymuşlar. Neden acaba?

— Öğleden sonraları çıktığına göre, çabuk batacağını anlatmak için olacak!

OKUTURUM !

Persefon şairi Salih Zeki Aktay, diplomasız âlimlerdendir. Bir gün, onun bu «noksanlığını» yüzüne vurmak istiyen basit görüşlü bir ahbabı; bilmemezlikten gelerek:

— Siz Sorbonne Üniversitesinde okudunuz değil mi? diye sordu.

Üstad, gayet sâkin bir tavırla cevap verdi:

— Hayır, ben okumadım ama, talebelerim okumuşlar .

EN İYİ ŞEY

Sevimli üstad Selim Sırrı Tarcan için «dünyada en çok dostu olan insan» diyebiliriz.

Geçen gün bir arkadaşı bunun sebebini sordu.

— Gayet basit, azizim. Kimseye nasihat etmem, herkesten nasihat isterim!

BAHŞİŞ

Muharrir, Ethem İzzet'in huzuruna çıkmış avans istiyordu. Sebebini de anlattı:

— Bu gece nişanlımla çalgılı bir lokantada yemek yiyeceğim. Şöyle, iki yüz elli lira kadar verirseniz yetişir.

Ethem İzzet hayret etmişti:

— Peki, garsona bahşiş vermiyecek misin?

MİZAH

Mecmuamızın altıncı cildi, büyük bir itina ile hazırlanmıştır.

Sevdiklerinize zarif, mükemmel bir hediye, ancak bu ciltler olabilir. Fiyatı 750 kuruştur.

Ayrıca, abonelerimiz ve daimî okuyucularımız için de MİZAH'ın 6 ncı cilt kapakları hazırlanmıştır. Bunlar da 3 lira fiatla idarehanemizden temin edilebilir.

PERİ

Piyasadaki son sayısını almadıysanız, fırsat kaçırıyorsunuz demektir. İçinde harikulâde fotoğraflar var. Herkes bayılıyor.

Sayı: 173

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer :
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah

26 Sene

Cumhuriyet kızı — İstikbal benimdir!